

ЗА ДОБРУДЖА

Деца, преди 27 години, следъ героични борби и победи, вашитъ бащи освободиха всички български земи, завладѣни отъ турцитъ. Тогава България бѣ на пѣтъ да стане голѣма и силна държава.

Ромънитъ ни завидѣха. Безъ да сме имъ причинили нѣкакво зло, тѣ навлѣзоха съ войскитъ си въ нашата земя. Никжде ги не срещна български войникъ и никжде срещу тѣхъ не грѣмна пушка, защото нашитъ войски се биеха на югъ. Тогава ромънитъ заграбиха нашата плодородна и хубава равна Добруджа. Тѣ пожелаха да поромънчатъ нашитъ братя тамъ, затова затвориха всички български училища и черкви. Не позволяваха никому да се учи да чете, да пише и да се моли Богу на сладкия български езикъ.

Народъръ изразява радостта си предъ Царското семейство по случай освобождението на Добруджа.

Три години следъ това започна война между насъ и между ромънитъ. Тѣ се биеха на страната на англичани и французи, а ние на страната на германцитъ. Още въ първитъ дни нашитъ храбри войски завладѣха Додричъ, скоро падна и силната Тутраканска крепостъ, гдето взехме въ пленъ повече отъ 30,000 ромънски войници, много орджия и бойни материяли. Следъ това въ продължение на четири месечно вихрено настѣпление и многобройни боеве и победи, ние завладѣхме цѣла Добруджа и стигнахме долния Дунавъ.